

tælle hr. Kristian Jensen, hvad der gør indtryk på mig.

Noget, der gør meget stort indtryk, er, når rektoren for Københavns Universitet i dag sidder i morgen-tv og illustrerer de besparelser, som Københavns Universitet alene skal finde, ved at sige, at det svarer til, at man nedlægger forskningen i folkesundhed og i kræft, eller at man nedlægger jurastudiet med 4.000 studerende og 400 ansatte. Det gør ret stort indtryk. Det gør også indtryk på mig, når hun siger, at det allerede i år har skadevirkninger og vil føre til forskerflugt.

Og hvad der gør et vældig positivt indtryk på mig, er, når Venstres forskningspolitiske ordfører ved selv samme lejlighed sådan ca. kl. 07.40 siger, at det er hun for så vidt enig i, og at det må vi se på.

Kl. 10.50

Men jeg kan forstå, at det, vi skal se på, altså ikke er på den her finanslov. Det er nogle luftige planer, der ligger ude i fremtiden, for husk nu på, at de her UMTS-midler jo ikke er nogle, man bare kan hælde i et badekar, hvor man har trukket proppen op; det er noget, vi skal forhandle om. De skal ikke gå til at lappe huller, de skal gå til målrettet, fremtidsrettet forskning.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det er selvfølgelig glædeligt, at hr. Kristian Jensen nu har opdaget, at BST ikke kontrollerer, men vejleder, hjælper og giver råd. Men det er for let så at nøjes med at sige, at den offentlige sektor og offentlige myndigheder *af sig selv* skal sørge for et godt arbejdsmiljø. Det mål kan man da godt have, og det kan man da godt blive ved med at have, men det er ikke virkeligheden. Det er ikke den virkelighed, hjemmehjælperen eller børnehavepædagogen f.eks. har. Jeg tror heller ikke, det er en virkelighed, der vil kunne findes i alle landets kommuner på én gang.

I en helt anden sammenhæng og alligevel ikke er hr. Kristian Jensens regering socialminister jo ude at arbejde for et forslag, hvorefter man skal kunne kontrollere, om hjemmehjælperen er i orden for den ældre. Det burde den offentlige myndighed da sørge for af sig selv, vil jeg gerne sige til hr. Kristian Jensen, lige så vel som en offentlig myndighed ifølge hr. Kristian Jensen af sig selv skulle sørge for et godt arbejdsmiljø. Men sådan er virkeligheden ikke.

Derfor står spørgsmålet ubesvaret: Hvornår får hjemmehjælperen og pædagogen i den of-

fentlige sektor, og hvornår får de privatansatte, jeg nævnte i mit tidligere indlæg, sikkerhed for, at de kan få de råd, den hjælp og vejledning, de har brug for via BST? For man har aflyst det.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Der findes jo ganske mange eksempler på, at Venstrefolk i valgkampen har sagt ét og nu gør noget andet. De signaler, man sender ud, vil jeg gerne sige til hr. Kristian Jensen, er, at Arbejdstilsynet lukker på Fyn.

Hvornår har man i valgkampen sagt, at man ville lukke samtlige kontorer rundtomkring i amterne, der fører tilsyn med vores arbejdspladser? Tager man slet ikke de 20.000 mia. kr. alvorligt, som et dårligt arbejdsmiljø koster? Det er jo det, de mest ædruelige opgørelser, der findes, viser, at det koster.

Det ville jo være en meget bedre måde, frem for at man nu vil investere ca. 1,5 mia. kr. alene i ventelister i stedet for at sørge for, at ventelisterne ad arbejdsmiljøets vej blev forkortet.

Effektiviseringer og omprioriteringer betyder altså fyringer og lukninger. 90 medarbejdere fik fyresedlen i går. Det betyder sådan set, at der i det område, hvor jeg kommer fra, faktisk ikke er en eneste fra Arbejdstilsynet til stede mere; vi skal serviceres via Vestsjælland.

Det er da rystende, vil jeg gerne sige til hr. Kristian Jensen. Er det den måde, vi skal føre arbejdsmiljøpolitik på i fremtiden?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til fru Lene Jensen kan jeg nu gentage, hvad jeg sagde for ca. 1 time og 3 kvarter siden, nemlig at vi lægger op til fordomsfrie forhandlinger med alle partier, der ønsker indflydelse på finansloven – naturligvis også på undervisnings- og universitetsområdet og på forskningsområdet.

Der er bare to ting, man skal huske, når man kommer til de forhandlinger:

1. Vi mener det, når vi siger, at vi vil have et skattestop. Derfor er der ingen såkaldt nemme løsninger for Folketinget ved bare at hæve skatter og afgifter.

2. Vi ønsker at prioritere kerneydelserne i velfærdssamfundet, vi ønsker at prioritere sundhedsvæsenet, så ventelisterne kommer ned, vi ønsker at prioritere børnefamilierne, så en nybakt mor eller far har mulighed for at gå hjemme det første år af barnets levetid, og vi ønsker at prioritere valgfriheden for de ældre.